

АНГЕЛИ НА ПЪТЯ

ДО
НАКАЗАТЕЛНАТА КОМИСИЯ
НА ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
АДМИНИСТРАТИВНИ СЪДИЛИЩА
АПЕЛАТИВНИ СЪДИЛИЩА
ОКРЪЖНИ СЪДИЛИЩА
РАЙОННИ СЪДИЛИЩА
ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО
ПРАВНА КОМИСИЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

БЪЛГАРСКА НАЦИОНАЛНА ТЕЛЕВИЗИЯ
НОВА ТЕЛЕВИЗИЯ
БТВ

ОТВОРЕНО ПИСМО-ВЪЗМУЩЕНИЕ ДО БЪЛГАРСКИТЕ СЪДИИ

**УВАЖАЕМИ СЪДИИ ОТ НАКАЗАТЕЛНАТА КОМИСИЯ НА ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД,
УВАЖАЕМИ СЪДИИ ОТ ВСИЧКИ ДРУГИ СЪДИЛИЩА В БЪЛГАРИЯ,**

ние сме сдружение „Ангели на пътя“, което обединява родители и близки на убити деца и млади хора на пътя. Убити не от случайни пътни инциденти, а от пияни, дрогирани, агресивни и други убийци със съзнателно виновно поведение!

От публикации в медиите разбираме, че сте сезирали Конституционния съд с мнение за отмяна на отнемането на превозно средство или налагането на глоба в размер на стойността на превозното средство, когато то не е собственост на извършителя на престъпление.

Нашите деца и близки бяха размазани, докато пресичаха на пешеходни пътеки, докато караха с разрешена скорост, докато бяха с предимство на кръгово, докато си ходеха по тротоара, докато се возеха с колеги, докато отиваха на първа среща с любим човек, докато се прибираха към къщи, където семействата им ги чакаха за вечеря, докато се връщаха от курс, докато отиваха на училище, докато се разхождаха и играеха с приятелите си!

Нашите деца и близки бяха смачкани от изроди, които съзнателно са предприели действия, които са довели до трагичния резултат децата ни, внуците ни, братята и сестрите ни, да бъдат убити! Защото да пиеш, да се друсаш, да караш агресивно и да не спазваш правилата, е преднамерено и доброволно взето решение, а не несъзнателно или наложено от друг действие, довело до смърт!

Нашите деца и близки бяха предадени, а често и продадени, от съдебната система, и специално от вас, съдиите на всички инстанции, които се подиграват с погубените им животи и с паметта им! Пътните убийци убиха тях, а вие убивате нас, техните семейства! Заседание след заседание, месец след месец, година след година! С грубото си отношение, с тоталното пренебрежение към чувствата ни и с извратените евфемизми, които използвате! Нашите деца и близки не са „пострадали“, защото не са си счупили ръката или крака, а гният в гробищата! Изпратени там от тези, които вие скромно наричате „дейци“ или „извършители“! В момента, в който дадете на поредния убиец условна или лека присъда, вие давате на семейството на жертвата доживотна такава!

Нашите деца и близки нямаха шанса убийците им да получат заслужени присъди, които да придадат някакъв смисъл на краткия им живот и на смъртта им, като накара следващите убийци да променят поведението си от страх да не прекарат и те живота си в затвора!

Нашите деца и близки умряха сами, в агония, с размазани глави и лица, с разчленени тела, с тежки вътрешни и външни кръвоизливи, с мозъци извън черепите им, а някои ги получихме в затворени ковчези! Само някои имаха „късмета“ да умрат в ръцете на майките си, на местопроизшествието, или в спешните отделения и реанимациите!

Нашите деца и близки бяха толкова бързо и брутално ексекутирани, че не ставаха дори и за донори, въпреки младите си и здрави, допреди това, тела! Само едно момче на семейство от нашето сдружение имаше „шанса“ да спаси друг живот, дори цели три живота наведнъж!

Не ви ли е срам да давате условни присъди на тези, които ни причиниха това? На тези, които причиняват това на цялото общество? Защото един убит млад човек струва на държавата шокиращите 2,2 милиона евро, според Държавната агенция за безопасност на движението по пътищата!

Не ви ли е срам да пускате от ареста пияните, дрогираните и агресивните пътни убийци след 2-5 месеца, а в същото време за дребно икономическо престъпление Десислава Иванчева да стои 8 месеца в ареста?

Не ви ли е срам да давате условни присъди на пияните, дрогираните и агресивните пътни убийци, докато за един избит зъб да присъждате реални 10 месеца, или 6 години ефективен затвор за същата Десислава Иванчева? Сигурни сме, че има още много подобни примери, но даваме този заради публичността, която придоби и несъразмерността на наказанията!

Не ви ли е срам, вече три десетилетия, поколения български съдии да продължават тази порочна традиция на оневиняване на българските пътни убийци? Не си ли давате сметка, че това е основната причина за това чувство на безнаказаност, на което всички сме свидетели, от което всички се възмущаваме и което убива всеки ден?

За 20 години около 20 000 души са загинали или са били убити по нашите пътища, а още над 220 000 са били ранени, като част от тях години наред се влачат из болници на собствени разноски,

други са завинаги инвалидизирани, а трети дори в кома. Като Мануела Горсова, чийто приятел беше убит на място от Максим Стависки. Двегодишната му условна присъда съответства ли на двата унищожени живота и на съсипаните им семейства?

Как изобщо се гледате в огледалото, след като произнесете подобна присъда? Ако тези младежи бяха вашите деца и внуци, щеше ли да ви интересува кой ги е убил, дали е известен или не, или чия собственост е колата-убиец?

Не ви ли е срам, като майки и бащи, като баби и дядовци, да оневинявате категорични убийци? Колкото и да ги наричате в експертизи, решения и в съдебните зали „дейци“ и „извършители“, те са убийци! Какво значение има дали някой е убит от кола на пътен наглец, дали е застрелян с пистолет или дали е пребит с тръба по главата например?

Ако утре вие събирате мозъците на децата и внуците си от асфалта, размазани от пиан или дрогиран с чужда, а не собствена кола, тогава ще има ли значение, че:

„Липсват мотиви към проектите за посочения закон, придружаващи създаването на упоменатите нови разпоредби и указващи причините и технологията на създаването им, съответно смисъла и предназначението им, както и преследваните с тях цели“, както сте написали сега!

По-малко виновно ли е поведението му, ако не е със собствен автомобил, и по-малко ли е престъплението му в този случай?

Не ви ли е срам, че вместо да се борите за прецизиране и отстраняване на недостатъците на тази така необходима мярка за отнемане на автомобили на пияни и дрогирани и вместо да настоявате тя да се разшири и спрямо такива, които карат с убийствено висока скорост и се хвалят с това в социалните мрежи, вие искате отмяна на конфискацията, когато те не са собственост на извършителя на престъплението?

Защо смятате, че сте застраховани от това, утре вие да сте на наше място? Знаете ли, че в повечето случаи на катастрофи, причинени от виновно поведение, убийците са тези, които оцеляват? И че каквито и коли да купите на децата и внуците си, нямат да имат шанс, когато дойде и техния ред? А благодарение на вас вървим уверено натам, във всяко българско семейство да има пострадал от пътен джигит!

Не ви ли е срам, че видни български юристи като законодателя, преподавателя, бившия министър, имотен колекционер и приятел на известни престъпници Бойко Рашков казва през юли миналата година, че не вижда „какъв изключителен случай има в ПТП, това е ежедневие“.

Дали обаче, ако неговата единствена дъщеря, вашата колежка Илиана Рашкова, или неговата единствена внучка, утре са на мястото на нашите убити деца и внуци, ще продължава да смята, че в катастрофите, които убиха децата ни, няма нищо изключително? Дали тогава къщата с 12 тоалетни, десетките други имоти и вечеринките с контрабандисти ще имат някакво значение за него или за жена му, друг виден представител на вашето съсловие?

Не ви ли е срам, че юристи като депутата Бранимир Балачев смятат, че ние правим „от мухата слон“ по този въпрос?

За вас, на фона на всичките ви корупционни схеми и борби за влияние, човешките ни трагедии явно са дреботемие, което дори не желаете да дискутирате, но нямате ли някакъв човешки страх от възмездие за делата си?

Убитите ни деца и близки толкова ли са незначителни за това общество, за вас като като хора и родители, и като професионалисти, които уж трябва да работят в полза на обществото?

Не ви ли е срам, юристите във всички органи на държавното управление, че загубихте всякаква мярка в безочието си? Имотите и милионите в гробовете ли ще си ги носите накрая, когато някой от бъдещите пътни убийци унищожи и вашите деца, а с тях и вашето бъдеще и мечти?

Дали тогава вашите колеги, други съдии, ще мотивират условната му присъда с клишетата, че е „млад, има чисто съдебно минало, показва разкаяние, иска да учи, трябва да гледа баба си“ и други подобни?

Или пък ще го освободят, за да се лекува, защото, по вече утвърдена българска традиция, престъпниците рязко и сериозно се разболяват точно в момента, когато трябва да ги съдят, а вие им влизате в положението и ги пускате да се лекуват!

Ако някои от вас нямате деца и внуци, не се ли притеснявате поне за вас самите? Как се чувствате, когато чуete поредните свистящи гуми до вас на пешеходната пътека или някой ви притиска отзад с 200 или се озове във вашата лента срещу вас, защото изпреварва неправилно?

Не ви ли е срам, че вие, от българската „правосъдна“ система, особено съдиите на всички нива, сте съучастници в убийствата на досегашните и на бъдещите невинни жертви на арогантни шофьори! Спите ли спокойно, след като сте чули за поредното убито дете и знаете, че после вие или ваш колега ще го пусне да си ходи по живо, по здраво? Защото условните присъди са точно това!

Знаете ли, че България е на първо място по убити на пътя на глава от населението в ЕС?

Защо в държавата с най-много убити има най-леки закони и такова либерално прилагане, че пътните убийци с виновно поведение или не лежат изобщо в затвора или лежат за минимален срок, често дори в затворнически общежития на свободен режим?

Защо българските юристи на всички нива сте толкова загрижени за правата на дегенератите, които ни избиват, а никой не казва и дума за жертвите им?

Колежката ви Емилия Недева смята, че „високите наказания се превръщат сами в самостоятелен криминогенен фактор. Те вече престават да въздействат поправящо върху дейците, извършителите на престъпления, а по-скоро ги стимулират, те се усещат вече като маргинали в обществото и по този начин репресията ожесточава извършителите на престъпления“.

Какво мисли обаче същата видна специалистка по въпроса, че в 27 щата на САЩ има смъртни присъди, а част от тях продължават да се изпълняват? Какво мисли и за това, че в страни в Европа има доживотни присъди за пътни убийства, и то при строг тъмничен режим!

Защо цялата ви юридическа каста е сляпа за факта, че пътните убийци са няколко основни групи безчувствени уроди – неграмотни и слабограмотни без книжки, такива с фалшиви книжки, синове на богати семейства, възпитани в безнаказаност, и дрогирани с коктейл от наркотици мутри, подкупвали години наред цялата система! Защо не убиват инженери, лекари, учители, продавачи, майки и бащи, които си взят децата, както и други нормални хора?

Защо за вас е приоритетно да оневинявате гореспоменатите убийци или да имитирате наказания, въпреки очевидно виновното им поведение, вместо да защитавате живота на нормалните хора, които допринасят за тази държава, и децата им, които са бъдещето ѝ?

Знаете ли, че голяма част от емигрантите, които искат да се върнат в България, не го правят заради беззаконието, което цари в страната благодарение на вас, включително и заради безнаказаните пътни убийства?

Защо изобщо има съдебна система, ако няма адекватни наказания? Да оставим всичко на естествения подбор и по-силния да оцелява! Тогава обаче вие няма да оцелеете, защото няма да имате тези лостове на системата, които сега ви защитават, както и грандиозните доходи, голяма част от тях от рушвети!

Знаете ли, че цялото общество ви презира и ненавижда в крайна степен и би ви линчувало? И че някой ден ще се стигне точно дотам! Колко пари, коли, къщи и екзотични екскурзии притъпяват осъзнаването на този факт?

Защо в други държави съдиите не са така великодушни спрямо пътните убийци и присъждат десетилетни и доживотни присъди за пътни убийства от пияни, дрогирани или агресивни изроди? Ние ли трябва да ви осведомяваме за това, че в Германия пътни убийци вече биват съдени за предумишлено убийство, а не за нарушение на правилника за движение по пътищата?

Или че в Гърция за повече от един убит на пътя с виновно поведение има доживотен затвор в строг тъмничен затвор?

Или че в Италия официално има правен термин „пътно убийство“, за който ние изрично настояваме да бъде въведен и тук. Като наказанията за това започват от 12 години, когато шофьорът е бил пиян, използвал е наркотици или е карал без книжка.

За разлика от вас, очевидно за законодателните и съдебните власти в тези държави преимущество имат животите и правата на нормалните им сънародници и децата им, а после тези на престъпниците!

Защо, при всички тези пътни трагедии около нас, вие си позволявате наглостта да намалявате санкции, които и без това не са достатъчно строги?

Като например първоначално поисканите от прокуратурата 15 000 лева на Ивайло Цветков-Нойзи които редуцирате на 3000 лева, като после отменяте и тях?

Какъв сигнал давате на обществото, когато един съдебен състав първо дава присъда от една година ефективно на пътния рецидивист Явор Бахаров, а след това друг я отменя?

Как се очаква да се държи на пътя един среднестатистически простак, след като за пияни знаменитости като Белослава, Калина и други не следва нищо, освен смешни условни присъди от няколко месеца и 200 лева глоба?

Защо вие, съдиите, си позволявате такова унижително отношение към родителите на убити деца и млади хора в съдебната зала? Не стига, че са принудени да стоят рамо до рамо с убийците на децата им и да слушат от адвокатите им колко са прекрасни обвиняемите и как имат право на бъдеще, а когато някой родител поиска да каже нещо за детето си, вие го прекъсвате и дори заплашвате да го изхвърлите от залата?

Само вие ли не забелязвате, че тези убийци, които стоят уж смирено пред вас и мрънкат колко съжаляват, са същите, които, преди и след престъплението, карат нагло и застрашават животите на всички по улиците?

Защо на наша среща през февруари, състояла се едва след много настояване от наша страна, със заместник-министъра на „правосъдието“ Георги Николов, той призна това, което ние, семействата на убити, отдавна знаем, а именно, че „има тенденция да се дават присъди в минималните граници“ и ако те са от 3 до 15 години, вие давате 3 години ефективна или дори условна? Кой и защо задава тези скандални тенденции?

Защо месеци наред трябваше да молим министъра на правосъдието Атанас Славов да ни приеме, а той така и не намери време? Колко още български деца и младежи трябва да бъдат избити по улиците ни, за да благоволи да говори с нас български „правосъден“ министър?

Накрая в отчета си този човек има наглостта да напише: „Бяха изпълнени главните приоритети, заложили в приетата законодателна и управленска програма в сектор правосъдие, и стартираха много процеси по пътя към една по-справедлива и правова България.“ Що за виц е това и къде, освен в тези кухи самохвалебствия, е по-справедливата и правова България?

Защо чрез данъците си сме принудени да участваме солидарно в бюджета на съдебната система, който за тази година е внушителните 1.2 милиарда лева и поскъпва всяка година с нови 100 милиона, след като получаваме върховната съдебна несправедливост – първо престъпници убиват децата ни, а после вие довършвате семействата им!

Защо, за 17 години в ЕС никой в „правосъдната“ система не си е направил труда да проучи пътното законодателство и прилагането му в частта за наказанията за тежкия травматизъм и смърт на пътя в другите европейски държави?

На нас ни омръзна да ни се вменява, че всичко е наред, докато убиват децата и близките ни, след като от личен опит в чужбина знаем, че не е наред да има толкова на брой и толкова безнаказани пътни убийства!

Наскоро информирахме посолствата на държавите членки на ЕС в България относно ситуацията тук, обяснихме им как бавите делата за убити с години, и как накрая или ги пускате с условни присъди или лежат за малко ефективно, колкото да не е без хич! Помолихме ги за съдействие, като ни предоставят необходимата информация, след което ще направим сравнителен анализ и ще изискаме отговори от вашето съсловие!

В бъдеще планираме да информираме и всички възможни европейски институции, както и публично да оповестяваме имената и лицата на тези, които са убили децата и близките ни, както и имената и лицата на съдиите, които ги освобождават!

Защо приемате нарочно недоизкусурени закони, с вратички и пропуски в тях, а после, чрез порочното им прилагане, оправдавате убийците и съсипват семействата на убитите! За това ли учите 5 години право? За българите „правосъдната“ система е патерица на пътните убийци, а условните присъди и минималните реални такива, особено когато се излежават в затворнически общежития, са просто удобен инструмент за помилването им!

Знаете ли колко родители се разболяват от тежки онкологични и други заболявания?

Знаете ли, че има майки, които спят на гробовете на децата си?

Знаете ли, че има хора, които, от отчаяние и мъка, правят опити за самоубийство?

Знаете ли как се отразява на психиката на братята и сестрите на убитите всичко това и че те са травмирани завинаги по непоправим начин?

Как гледате вечер децата и внуците си, след като през деня сте оправдали поредния убиец?

Как се чувствате, когато с мръсните си пари им купувате и подарявате поредната скъпа вещ?

Как бягате от мисълта, че някой ден може да сте от другата страна и вместо да им купувате подаръци и да ги пращате на уроци и в частни училища, може да им правите панахиди, плочи на лобните им места и паметници на гробищата? Ако ви се струва зловещо, трябва да знаете, че това са темите, които дискутират майките и бащите на убитите деца, чиито убийци вие пускате на свобода!

Как се справяте със съвестта си, не ви ли измъчва поне малко? Големите заплати и бонуси, огромните рушвети, с които си купувате апартаменти и къщи из България, Гърция и на други места по света, парите в офшорни сметки и всички други материални екстри, ефективно лекарство против гузна съвест ли са?

Чи интереси са засегнати този път, че така се загрижихте дали отнетите коли на пияни и дрогирани потенциални пътни убийци са тяхна собственост и държите те дори да не заплащат тяхната парична равностойност? Не си ли давате сметка, че всеки така отнет автомобил, независимо чия собственост е, е едно отнето оръжие за убиване? Всички други, несравнимо по-сериозни, правни казуси на обществото ли решихте, че се захванахте с този?

Ако утре някой пиян или дрогиран, на който не му е отнета колата, въпреки предишни нарушения, размаже вашето дете или внук така, че да му събирате мозъка от някоя стена, отново ли ще настоявате да бъде отменено отнемането на автомобили, защото:

„Като се отмине този факт, както и факта на поначало девалвиращата авторитетността на закона липса на ангажираност към спазването на езиковите норми и прецизност при словесното оформяне на нормативните предписания, както и при извършването на чисто технически действия като препращането към точния текст, на който съответства препращащата норма, резултатът от коментираното нормотворчество е превръщане в част от действащото право на текстове, които противоречат на Конституцията, било то изцяло или частично“.

Завършваме с един емблематичен пример за вашата работа, който показва ясно как една държава не може да се справи с един троен пътен убиец и крадец на държавно имущество за милиони! И то не защото не може, а защото не иска! Защото вие, от „правосъдната“ ѝ система, работите изцяло в негова полза и в ущърб на убитите деца, на семействата им и на собствената си държава!

През 2020 пътният рецидивист Александър Ковачев от Габрово убива 3 момчета и ранява 2 други, през 2022 прави грабеж за 2,2 милиона лева от агенция Митници, като има и куп други престъпления! Но не е лежал и ден в затвора!

Пред съдебната зала показва среден пръст на родителите на убитите, семейството му се хвали с новите коли, които му купува след убийствата, а по съвет на защитниците си дори прави дете. Онлайн се хвали с редовни тренировки във фитнеса, но адвокати, прокурори, съдии, директори и лекари на затвори и частни болници, правят всичко възможно да го измъкнат от ареста, в който влезе скоро, защото имал високо кръвно и слабост! В същото време обаче, българската „правосъдна“ система дори не иска да види видеата, които показват редовните му тренировки и добрата му физическа форма.

След тези три години някои от близките на убитите вече са тежко болни. Заради вас.

Защото единствения начин тези хора да намерят смирение и покой, е, съдебната система да бъде наистина правосъдна, без кавички!

14.04.2024 г.

гр. София

Сдружение „Ангели на пътя“